

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

โรงเรียนบัวใหญ่

ข้อสอบวัดผลกลางภาคเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

อำเภอบัวใหญ่

รายวิชาภาษาไทย

ภาคเรียนที่ ๑

จังหวัดนครราชสีมา

รหัสวิชา ท๓๓๑๐๑

เวลา ๖๐ นาที

ตอนที่ ๑ ข้อสอบแบบปรนัย (จำนวน ๔๐ ข้อ)

คำชี้แจง : จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. ความหมายของภาษา ตามหลักภาษาศาสตร์หมายถึงข้อใด
 - ก. ภาษาท่าทางที่แสดงความรู้สึก
 - ข. ภาษาที่ใช้สัญลักษณ์แทนเสียง
 - ค. ภาษาของสัตว์ที่เลียนเสียงของมนุษย์
 - ง. ภาษาพูดที่ใช้สื่อสารและภาษาเขียนที่เป็นตัวถ่ายทอดภาษาพูด
๒. หน่วยที่เล็กที่สุดในภาษา คือข้อใด
 - ก. หน่วยคำ
 - ข. หน่วยเสียง
 - ค. หน่วยประโยค
 - ง. หน่วยความหมาย
๓. ข้อใด **ไม่ใช่** ลักษณะของธรรมชาติภาษา
 - ก. ภาษามีการเปลี่ยนแปลง
 - ข. ภาษาใช้เสียงสื่อความหมาย
 - ค. ทุกภาษามีภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นของตนเอง
 - ง. ภาษาประกอบด้วยหน่วยเล็กซึ่งประกอบกันเป็นหน่วยใหญ่ขึ้น
๔. “ตุ๊กแก รดตุ๊กๆ โครม” แสดงให้เห็นถึงธรรมชาติของภาษาอย่างไร
 - ก. ภาษามีความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับความหมาย
 - ข. จุดกำเนิดของภาษามาจากการเลียนเสียงธรรมชาติ
 - ค. การออกเสียงของมนุษย์ไม่ทำให้ภาษาเปลี่ยนแปลงได้
 - ง. มนุษย์สร้างสัญลักษณ์หรือตัวอักษรขึ้นมาใช้จากสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติ
๕. “คนขาเป๋เดินโย้เย้ชนคนตาเหล่ที่ชอบเขียนหนังสือตัวแฉ” เสียงอะไรในนี้ที่มีความหมายในทางเดียวกัน
 - ก. อักษรนำ
 - ข. เสียงสระ
 - ค. เสียงพยัญชนะ
 - ง. เสียงวรรณยุกต์
๖. ข้อความต่อไปนี้แสดงให้เห็นลักษณะของภาษาตามข้อใด
“คนไทยเหนือใช้คำว่าคำว่า “ยาย” ในภาษากทมฯ มีใช้ต่างออกไปในภาษาถิ่นอื่น เช่น ภาษาลำพูนใช้ “อ้าย” ภาษาสกลนครใช้ “แม่เฒ่า”
ข้อใดอธิบายลักษณะของภาษาดังกล่าวข้างต้น
 - ก. ภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์ใช้สื่อความหมาย
 - ข. ภาษาถิ่นหมายถึงภาษาที่แตกต่างกันตามถิ่นที่อยู่
 - ค. เสียงในภาษาไม่จำเป็นต้องสัมพันธ์กับความหมาย
 - ง. ลักษณะของภาษาถิ่นต้องแตกต่างกับภาษามาตรฐาน
๗. ข้อใดกล่าวถูกต้อง
 - ก. ภาษาทุกภาษามีชนิดของคำเหมือนกัน
 - ข. ภาษาบางภาษาไม่ใช้เสียงสื่อความหมาย
 - ค. ภาษาทุกภาษามีวิธีขยายประโยคให้ยาวออกไปเรื่อย ๆ
 - ง. ภาษาบางภาษาไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามเวลาและสิ่งแวดล้อม
๘. เสียงของคำในข้อใด**ไม่ได้**เกิดจากการกลืนเสียง
 - ก. มะพร้าว
 - ข. เตียน
 - ค. ยั้ง
 - ง. ยั้งจัน

๙. ข้อใดคือลักษณะเฉพาะของภาษาไทย

- ก. ภาษาไทยมีเสียงควบกล้ำ
- ข. ภาษาไทยมักใช้ตัวการันต์
- ค. ภาษาไทยมีเสียงวรรณยุกต์
- ง. ภาษาไทยเป็นคำหลายพยางค์

๑๐. ข้อใดคือองค์ประกอบของอักษรไทย

- ก. เสียง พยางค์ คำ
- ข. พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์
- ค. อักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ
- ง. พยัญชนะต้น วรรณยุกต์ ตัวสะกด

๑๑. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของภาษา

- ก. การพูดจาในชีวิตประจำวัน
- ข. อิทธิพลภาษาอื่น
- ค. การเลียนภาษาของเด็ก
- ง. การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ

๑๒. “ความสุขที่เริ่มต้นได้ทุกที่ เปิดตัวคอนโดมิเนียม บ้านเดี่ยว ทาวน์เฮาส์ ทาวน์โฮมกว่า ๒๐ โครงการ สะดวกในการเดินทาง ใกล้รถไฟฟ้า ใกล้ทางด่วน และห้างสรรพสินค้า”

ข้อความนี้แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของภาษาในข้อใดชัดเจนที่สุด

- ก. อิทธิพลของภาษาอื่น
- ข. การเลียนภาษาของเด็ก
- ค. การพูดจาในชีวิตประจำวัน
- ง. การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม

๑๓. ข้อใดบอกอักษรแทน เสียงสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้อง ตามลำดับ

- ก. เสียงแปร เสียงแท้ เสียงดนตรี
- ข. เสียงแท้ เสียงแปร เสียงดนตรี
- ค. เสียงดนตรี เสียงแปร เสียงแท้
- ง. เสียงแท้ เสียงดนตรี เสียงแปร

๑๔. คำใดประสมอักษร ต่างจากข้ออื่น

- ก. ชันร์
- ข. ศุกร์
- ค. เสาร์
- ง. สาสน์

๑๕. คำใดมีเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะสะกด

ตัวเดียวกัน

- ก. เวร
- ข. บาป
- ค. ฉัตร
- ง. ภาพ

๑๖. ข้อใดมีสระประสมมากที่สุด

- ก. เพียนทองงามดังทอง ไม่เหมือนน้องห่มตาดพราย
- ข. ปลาเสือเหลือที่ตา เลื่อมแหลมกว่าปลาทั้งปวง
- ค. เนื้ออ่อนอ่อนแต่ชื่อ เนื้อน้อง ฤ อ่อนทั้งกาย
- ง. คางเบือนเบือนหน้ามา ไม่งามเท่าเจ้าเบือนชาย

๑๗. เพราะเหตุใดนักภาษาศาสตร์จึงระบุว่าสระประสมในปัจจุบันมี ๓ เสียง

- ก. คำส่วนใหญ่เป็นโบราณคนไม่นิยมนำมาใช้ในปัจจุบัน
- ข. คำที่ใช้ไม่มีความหมาย มักใช้เฉพาะกลุ่มวัยรุ่น
- ค. คำที่ใช้เป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นจำนวนมาก
- ง. ไม่มีคำที่จะใช้หรือถ้ามีจะเป็นคำเลียนเสียงและมาจากภาษาอื่น

๑๘. ข้อใดเรียงลำดับถูกต้องของหน่วยในภาษาที่เล็กที่สุดไปหาใหญ่ที่สุด

- ก. พยางค์ → เสียง → คำ → ประโยค → บทความ
- ข. อักษร → พยางค์ → คำ → ประโยค → วลี
- ค. เสียง → พยางค์ → คำ → วลี → ประโยค
- ง. เสียง → อักษร → คำ → คำประสม → ประโยค

๑๙. ข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุด

- ก. พยางค์ คือ เสียงที่เปล่งออกมา แต่ไม่มีความหมาย
- ข. คำ คือ เสียงพูดที่เปล่งออกมาแต่ละครั้งแล้วจะมีความหมายหรือไม่ก็ได้
- ค. กลุ่มคำ คือ การนำพยางค์หรือคำมาประกอบกันแล้วมีความหมายสมบูรณ์
- ง. ประโยค คือ คำหรือกลุ่มคำที่นำมาเรียงกันแล้วมีความหมายสมบูรณ์ ประกอบด้วยภาคประธานและภาคแสดง

๒๐. ข้อใดไม่ใช่วัจนภาษา

- ก. การใช้สีหน้า
- ข. การใช้สายตา
- ค. การใช้ถ้อยคำ
- ง. การใช้กิริยาท่าทาง

๒๑. ข้อใดมีอวัจนภาษา

- ก. เปรมเล่าเรื่องย่อของละครหลังข่าวให้เพื่อนๆ ฟัง
- ข. จุฑารัตน์กระซิบบอกข้อสอบเพื่อน
- ค. ดลยาเขียนร้องขอความช่วยเหลือ
- ง. พรสวรรค์ส่งยิ้มหวาน给朋友

๒๒. ข้อใดมีทั้งอวัจนภาษาและวัจนภาษา

- ก. สมสัมเดินโบกมือให้กับเพื่อนที่หน้าเสาธง
- ข. สมศรีบรรยายเรื่องดินแดนแห่งความสมดุลในโลก
- ค. สมชายส่งสัญญาณมือให้กับเพื่อนว่าอย่าเดินเข้ามา
- ง. สมส่วนจิกสายตาไปที่เพื่อนในขณะที่พูดรายงานหน้าชั้นเรียน

๒๓. ข้อใดไม่มีความหมายกว้างแคบอยู่ด้วยกัน

- ก. งานอดิเรกของฉันในแต่ละวัน ได้แก่ อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ และฟังเพลง
- ข. หลายครอบครัวนิยมประกอบอาชีพข้าราชการ เช่น ครู ทหาร และตำรวจ
- ค. นวนิยายที่มีชื่อเสียงของทมยันตีมีหลายเรื่อง อาทิ คู่กรรม ทวิภพ อุบัติเหตุ ค่าของคน พ่อปลาไหล
- ง. นักเรียนที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ โดยมากเป็นผู้ที่มีความขยัน อดทน และเพียรพยายามมาโดยตลอด ตั้งแต่สมัยมัธยมต้นและมัธยมปลาย

๒๔. “ครูมนตรีโบกมือทักทายนักเรียนทุกเช้าขณะอยู่โรงเรียน” เป็นอวัจนภาษาตามข้อใด

- ก. เทศภาษา
- ข. วัตถุภาษา
- ค. อาการภาษา
- ง. เนตรภาษา

๒๕. “ครูศรีสุดาส่งการ์ดวันแห่งความรักให้นักเรียนทุกคน” ใช้อวัจนภาษาตามข้อใด

- ก. วัตถุภาษา
- ข. เทศภาษา
- ค. สัมผัสภาษา
- ง. อาการภาษา

๒๖. วรรณคดีเรื่องอิเหนาเข้ามาประเทศไทยในสมัยใด

- ก. สมเด็จพระนารายณ์มหาราช
- ข. สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ
- ค. พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
- ง. พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก

๒๗. เนื้อเรื่องของบทละครเรื่องอิเหนา มีเค้าความจริงมาจากประวัติศาสตร์ชาติใด

- ก. จีน
- ข. ชาว
- ค. มอญ
- ง. อินเดีย

๒๘. พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงพระราชนิพนธ์เรื่องอิเหนาโดยมีจุดประสงค์ใด

- ก. เพื่อใช้เล่นละครใน
- ข. เพื่อใช้เล่นละครนอก
- ค. เพื่อล้อเลียนราชวงศ์
- ง. เพื่อความเพลิดเพลิน

๒๙. “ที่ดังพฤษภาทมิฬวัน
จะอาลัยเพราะลูกเหมือนกล่าวนมา”
คำกล่าวนี้อาจจะหมายถึงกษัตริย์เปรียบตัวเองกับอะไร

- ก. อ้อย
- ข. กล้วย
- ค. เถาวัลย์
- ง. กล้วยไม้

๓๐. อิเหนาเดินทางไปเมืองหมันหย้าเพราะเหตุใด

- ก. ไปเยี่ยมพระอัยยิกา
- ข. นำกองทัพไปช่วยรบ
- ค. ปลงพระศพพระอัยยิกา
- ง. คุ่มเครื่องราชบรรณาการ

๓๑. เหตุใดอิเหนาจึงยอมยกทัพมาช่วยรบ

- ก. บิดาขอร้องให้ช่วย
- ข. อิเหนาหลงรักบุษบา
- ค. เพื่อเกียรติของวงศ์เทวา
- ง. บิดาจะตัดความเป็นพ่อลูก

๓๒. “ถึงว่ากษัตริย์ **ทั้งสี่กรุง** จะมาช่วยรบพุ่งเป็นศึกใหญ่”
ข้อใดมีความหมาย **ไม่ตรง** กับคำที่พิมพ์ตัวหนา

- ก. ดาหา
- ข. กาหลัง
- ค. เหมะหลาหัง
- ง. สิงหัดสำหรับ

๓๓. ตัวละครใดน่าจะสะท้อนให้เห็นแนวคิดสำคัญของบทละครเรื่องอิเหนา ตอน ตีกระดูกหมิงกุหนิง ได้ดีที่สุด

- ก. อิเหนา บุชบา
- ข. อิเหนา จินตะหรา
- ค. ท้าวกะหมิงกุหนิง ท้าวกูเรปัน
- ง. ท้าวกะหมิงกุหนิง วิทยาสะก่า

๓๔. หากกล่าวถึงตัวละครเป็นกษัตริย์หรือเจ้านายชั้นสูงจะขึ้นต้นบทด้วยคำใด

- ก. อันว่า
- ข. บัดนั้น
- ค. เมื่อนั้น
- ง. มาจะกล่าวบทไป

๓๕. วรรณคดีเรื่องอิเหนา ตอนตีกระดูกหมิงกุหนิงมีมูลเหตุมาจากอะไร

- ก. ความรัก
- ข. ความโลภ
- ค. ความเห็นแก่ตัว
- ง. ความใฝ่สูงเกินศักดิ์

๓๖. **เมื่อนั้น** ระเด่นมนตรีใจหาญ
 จึงตอบอนุชาชัยชาญ เจ้าจะด่านต่อฤทธิ์ก็ตามใจ
 แต่อย่าลงจากพาชี เพลงกระบี่ยังหาชำนาญไม่
 เพลงทวนสันทัดจัดเจนใจ เห็นจะมีชัยแก่ไพร่

จากคำประพันธ์ข้างต้น หมายถึงตัวละครใด

- ก. จรกา
- ข. อิเหนา
- ค. ท้าวกูเรปัน
- ง. สังการาระดา

๓๗. ข้อความต่อไปนี้เป็นรสรพรรณคดีใด

“ไม่เห็นผัวคว่ำไปได้แต่ปลา
ควักลูกตาสูบเลือดด้วยเดือดดาล”

- ก. เสาวรถณี
- ข. นารีปราโมทย์
- ค. พิโรธวาที
- ง. สัลลาปิงคพิไสย

๓๘. “เอนองคฺลงอิงพิงเขนย กรเกยกายพัทตรถวิลหวัง
รสรกร้อนรณพันกำลัง ชลนัยนโหลหลั่งลงพร้งพราย”

คำประพันธ์ต่อไปนี้ใช้รสรพรรณคดีในข้อใด

- ก. เสาวรถณี
- ข. นารีปราโมทย์
- ค. พิโรธวาที
- ง. สัลลาปิงคพิไสย

๓๙. ข้อความต่อไปนี้เป็นรสรพรรณคดีใด

“หนุ่มน้อยโสภาน่าเสียดาย ควรจะนับว่าชายโฉมยง
ทนตฺแดงดั่งแสงทับทิม เพรศพริ้มเพรารับกับขง
เกศปาลายอนงามทรง เหวองค์สารพัดไม่ขัดตา”

- ก. เสาวรถณี
- ข. นารีปราโมทย์
- ค. พิโรธวาที
- ง. สัลลาปิงคพิไสย

๔๐. ข้อความต่อไปนี้เป็นรสรพรรณคดีใด

“เมื่อรักกันไม่ได้ก็ไม่รัก
ไม่เห็นจักเกรงการสาดนโหน
ไม่รักกูก็จักไม่รักใคร
เอื่อน้ำตาฤไหลทำไมฤา”

- ก. เสาวรถณี
- ข. นารีปราโมทย์
- ค. พิโรธวาที
- ง. สัลลาปิงคพิไสย
